

Hírlevél 2010. /02.

www.sinkatax.hu

Változik a munkába járással kapcsolatos költségtérítés

2010. május 1-én lép hatályba a 39/2010.(II.26.) Kormányrendelet, amely a **munkába járással kapcsolatos utazási költségtérítés**ről szól. Ezzel egyidejűleg hatályát veszti a 78/1993.(V.12.) Kormányrendelet. A 39/2010. (II.26.) Kormányrendeletet a Magyar Közlöny 2010./ 27. számában (február 26.) tették közzé.

Az új szabályozás egyik legfontosabb előírása az, hogy ezentúl a munkába járással kapcsolatos utazási költségtérítés az Európai Gazdasági Térség országaiban lakóknak is jár, ha munkahelyük Magyarországon van. (A kormányrendelet a munkavállaló fogalmát a magyar állampolgárokon túl az EGT-államok polgáira is kiterjeszti.)

Az új rendelet továbbá kibővíti - a vasúton, autóbuszon túl – a térítés kapcsán figyelembe vehető közlekedési eszközök körét a menetrend szerinti hajóval, komppal, révvel.

A munkavállaló tehát bármilyen közlekedési eszköz igénybevételével jár – más településről - munkába, a munkaadójának minimum a jegy vagy bérlet árának 86 százalékát kell megtérítenie. A korábban hatályos rendelet szerinti megkülönböztetés a HÉV és az autóbusz között – busz esetében csak 80 százalékot kellett kifizetnie a munkáltatónak – megszűnik.

Májustól a támogatandó közlekedési eszközök közt a légi közlekedési jármű is szerepel, de az ezzel összefüggő költségeket csak hazautazás címen kell a munkaadónak megtérítenie. A hazautazás legfeljebb heti egy utazást jelent a lakó- és a munkahely között. Ebben az esetben is a jegy árának 86 százalékát – de legfeljebb havi 30 ezer forintot - kell a munkáltatónak kifizetnie.

Az említett - 86 százalék, illetve havi 30 ezer forint- értékhatár a hazautazás költségeinek térítése esetében valamennyi közlekedési eszköz igénybevételére vonatkozik 2010-ben. Új vonása a rendeletnek az is, hogy figyelembe veszi az árak évenkénti változását is: a támogatás forintban kifejezett maximuma évente a KSH átlagos fogyasztói árindexe alapján emelkedik. Ha tehát 2010-ben a fogyasztói árak átlagosan – például - 5 százalékkal növekednek, akkor 2011-ben a munkáltatónak 30 ezer forint + 30 ezer forint 5 százaléka, azaz 31 ezer 500 forint határig kell a dolgozó hazautazással kapcsolatos költségeit megtérítenie. A hazautazással kapcsolatos

©Sinka Jánosné, 2010.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu |

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

költségtérítés felső korlátjának a tárgyévre vonatkozó mértékét a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter 2011-től kezdődően minden év január 25-ig hivatalos lapjában közzéteszi.

A személygépkocsival történő munkába járáshoz kapcsolódó, kilométerenkénti 9 forintos - adómentes- költségtérítés továbbra is akkor jár, ha a munkavállaló lakó- és munkahelye között nincs tömegközlekedés, vagy azt munkarendje miatt csak hosszú várakozással vehetné igénybe.

A korábbiaktól eltérően a rendelet – az előírások értelmezéséhez szükséges fontos kategóriák mellett - meghatározza a „hosszú várakozási idő” fogalmát is.

A várakozási idő akkor számít a rendelet szempontjából hosszúnak, ha meghaladja az utazási időt, továbbá a munkavállaló személyi, családi vagy egyéb körülményeire tekintettel aránytalanul hosszú.

A magánszemélynek jár a személygépkocsival történő munkába járással kapcsolatos költségtérítés akkor is, ha mozgáskorlátozottsága, illetve a súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló kormányrendelet - a 141/ 2000.(VIII.9.) Kormányrendeletéről van szó - szerinti súlyos fogyatékosága miatt nem képes közösségi közlekedési járművet igénybe venni, ideértve azt az esetet is, ha a munkavállaló munkába járását az Mt. 139.§.(2) bekezdésében felsorolt közeli hozzátartozója - házastársa, egyenes ágbeli rokona, testvére, stb.- biztosítja.

A mozgáskorlátozott - vagy egyéb okból fogyatékos - személy részére a munkaadó akkor is megtérítheti a munkába járáshoz használt személygépkocsi költségeit, ha a munkahelye és a lakóhelye közt van tömegközlekedés, sőt akkor is, ha az érintett lakóhelye és munkahelye azonos településen van.

Fontos, hogy a munkába járás címén járó utazási költségtérítés igénybevételével egyidejűleg a munkavállalónak nyilatkoznia kell a lakóhelyéről és a tartózkodási helyéről, valamint arról, hogy a napi munkába járás a lakóhelyéről vagy a tartózkodási helyéről történik-e.

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Szt) 2010. január 1.-vel hatályba lépett módosításainak egy részét már a 2009. évi beszámoló összeállításakor is alkalmazhatjuk!

Jelesül:

- a munkavállalói tartozást, a visszatérítendő adót, az igényelt, de még nem teljesített támogatást, valamint az **utólag kapott engedmény miatti követelés** (77.§. új (7) bekezdése) összegét **egyéb követelésként** kell kimutatni, a 29.§.(6) bekezdésében rögzítettek szerint. Ezzel párhuzamosan **egyéb bevételként** kell kimutatni az üzleti évhez kapcsolódó, szerződésen alapuló – de konkrét termékhez, anyaghoz, áruhoz, szolgáltatáshoz csak közvetve kapcsolódó- , nem számlázott, utólag kapott (járó) engedmény szerződés szerinti összegét.

A szerződésen alapuló – de konkrét termékhez, anyaghoz, áruhoz, szolgáltatáshoz csak közvetve kapcsolódó-, nem számlázott, utólag kapott (járó), illetve adott engedmény szerződés szerinti összegét az általános szabályok szerint el kell számolni mind a bevételek, illetve ráfordítások, mind pedig a követelések, illetve kötelezettségek között. Az engedmény összegének tényleges pénzügyi teljesítése nem feltétele az elszámolásnak!

Ellenben az elszámolásnak feltétele az engedményt alátámasztó bizonylatok megléte: a felek közötti, az elszámolási időszak elején megkötött (vagy keret jellegű) szerződés, amely bizonyítja az engedmény nyújtását, valamint az elszámolási időszak végét követően kiállított, a jóváírásról szóló értesítő (levél), az elszámolási időszakra figyelembe vehető engedmény konkrét összegének megjelölésével. E dokumentumok birtokában az engedményre jogosult fél a neki járó engedmény összegét egyéb követelésként az egyéb bevételekkel szemben könyvelni.

Az engedményt nyújtó félnek a fizetendő engedmény összegét egyéb rövid lejáratú kötelezettséggként az egyéb ráfordításokkal szemben kell könyvelnie. Az idevágó előírásokat az Szt. módosított 43.§-ának (1) bekezdése, illetve a 81.§.(5) bekezdése tartalmazza.

A fentebb ismertetett rendelkezéseket a 2010-ben kötelező, míg a 2009. évi beszámoló kapcsán lehet alkalmazni.

- 2010-től az **eredménytartalék növekedéseként kell kimutatni** a veszteség miatti negatív eredménytartalék ellentételezésére felhasznált tőketartalékot, illetve **lekötött tartalékot** is, az Szt. 37. § (1) bekezdésének c) pontjának rendelkezése szerint.

Az Szt. előírásainak megfelelően az eredménytartalék a tárgyévet megelőző üzleti években elért adózott (és a vállalkozásból ki nem vett) eredményének együttes összege. Ebből következően az eredménytartalék évente az előző üzleti év(ek) mérleg szerinti eredményével (nyereségé, veszteség) megegyező összeggel, valamint az ellenőrzés miatti módosítások összegével változik.

Az Szt. számos, az eredménytartalékot növelő, illetve csökkentő tételt - konkrétan szabályozva az idetartozó eseteket- sorol fel részletesen. Az eredménytartalék növekedése az eredménytartalék negatív összegének csökkenését vonja maga után, míg ha az eredménytartalék csökken, az az eredménytartalék negatív összegének további növekedését eredményezi.

A számviteli törvény 38. §-a rendelkezik arról, hogy milyen célból kötelező - illetve a vállalkozás döntése szerint lehet -, az eredménytartalék összegéből tartalékot képezni (lekötöni).

Ha az e körben meghatározott célok valamelyikére lekötött összeg van, azt a felmerüléskor a lekötött tartalékba át kell vezetni, és ha már nem indokolt a lekötés, annak összegét a lekötött tartalékból az eredménytartalékba vissza kell vezetni. Egyes esetekben a lekötött tartalék növekedését (például a társaság átalakulása esetében a jogutódnál a vagyon felértékelése miatt még fizetendő adó összege) az eredménytartalékkal szemben akkor is el kell számolni, ha a lekötött tartalék növekedése miatt az eredménytartaléknak negatív egyenlege lesz, vagy negatív egyenlege nő.

- 2010-től az Szt. 60. §-a kiegészül egy új (10) bekezdéssel. Ennek rendelkezése értelmében, ha a választott hitelintézet egy adott napon belül többször is jegyez árfolyamot, akkor az értékelések során az **adott napi utolsó jegyzett árfolyamot** kell figyelembe venni.

A 2009-es év végi értékelések során is alkalmazható ez a szabály.

Az év végi zárlati munkák közt a társasági adó elszámolását is el kell készíteni, illetve ezt még le kell könyvelnie a vállalkozásnak, mivel e tételnek is szerepelnie kell a mérlegben és eredménykimutatásban.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény módosítja a számviteli elszámolás eredményét az adóalapot módosító - azt növelő, illetve csökkentő - tételekkel.

A társasági adót érintő legújabb változások

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben a jogalkotó módosította a behajthatatlan követelés fogalmát: **behajthatatlan követelés**: a számvitelről szóló törvény szerinti behajthatatlan követelés, (Szt. 3.§ 4. bekezdés 10. pont,) valamint azon követelés bekerülési értékének 20 százaléka, amelyet a fizetési határidőt követő 365 napon belül nem egyenlített ki, kivéve, ha a követelés elévült vagy bíróság előtt nem érvényesíthető.

Ezzel összefüggésben figyelembe kell vennünk a 7.§ (1) bekezdésének "n" pontját, mely szerint a társasági adóalap meghatározása során csökkenti az adózás előtti eredményt a követelés bekerülési értékéből a behajthatatlan rész.

Ez azt jelenti, hogy a vállalkozás a fentiek szerint behajthatatlan követelésnek minősülő követelés értékét vagy annak egy részét elszámolhatja a számviteli szabályok szerint egyéb ráfordításként, és csökkentheti ezzel az adóalapot.

A társasági adóalapot már 2009. évre vonatkozóan is csökkentheti a társaság azon követeléseinek értékének 20%-ával, amelyeknek a fizetési határidejétől már 365 nap eltelt, de pénzügyi teljesítés nem történt meg.

Ez az előírás azt is eredményezi, hogy a követelés keletkezésekor és árbevételként való elszámolásakor (ami az adózás előtti eredményt és így az adóalapot növelte) megfizetett társasági adót 5 év alatt (az adóalapnak évenként a követelés 20 százaléka megfelelő összegével való csökkentése révén) visszakapja a társaság

Fentiekkel kapcsolatban nagyon fontos, hogy az adótörvény a „nyilvántartott értékvesztés” kifejezést alkalmazza a behajthatatlan követelés címén az adóalapot csökkentő tétellel összefüggésben. Ebből az következik, hogy csak a könyvelt - főkönyvi számlákon szereplő - és analitikus nyilvántartással alátámasztott értékvesztés összegét lehet levonni az adó alapjából.

Sajnos a jogalkotó elfeledkezett e tekintetben a két jogszabály összehangolásáról.

Fentiekből az a számviteli követelmény következne (kellene következnie), hogy az egy éven túli követelések 20 százaléka megfelelő összegben is értékvesztést kell elszámolni.

Számviteli szempontból az értékvesztés elszámolása nem történhet egy diktált kulcs (mint például az adótörvény szerinti 20 százalék) alapján, ez csak egy információkon alapuló értékelési eljárás eredményeként (Szt. 55.§.) megállapított tartós és jelentős mértékű különbözet lehet (ráadásul a „tartós” és a „jelentős” fogalmát az értékelési szabályzatban kell meghatározni). Viszont az adótörvény az éven túli követelések 20 százaléka adóalapról történő levonását is megengedi – már 2009.évre vonatkozóan is -, megfelelő nyilvántartás vezetése és az értékvesztés főkönyvi elszámolása mellett.

Az adóalapot legfeljebb az éven túli követelés 20 százaléka megfelelő összeggel lehet csökkenteni, az ezzel összefüggő értékvesztést nyilvántartásba kell venni, viszont a számviteli előírások pontos szabályokat adnak arra nézve, hogy mit kell és lehet nyilvántartásba venni e jogcímen: konkrét százalékos mértékről azonban szó sincs.

©Sinka Jánosné, 2010.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu I

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény 8.§ (1) bekezdésének "gy" pontja úgy rendelkezik, hogy az adózás előtti eredményt növeli, az adóévben követelésre (kivéve hitelintézetnél és pénzügyi vállalkozásnál a pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatási tevékenységből származó és befektetési vállalkozásnál a befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelést) elszámolt értékvesztés összege. A fentebb részletezettek szerint adóalap-csökkentő tényező az értékvesztés, ha megfelel a behajthatatlan követelésnek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben rögzített definíciójának. Az adótörvény nem ismeri el behajthatatlan követelésként azokat az eseteket, amikor a követelést bíróság előtt érvényesíteni nem lehet, illetve elévült.

Viszont e tételekkel is csökkenteni kell az adóalapot, mert az Szt. szerint e követelések behajthatatlannak minősülnek (szerepelnek az Szt. 3.§. 10. pontjában, amelyre az adótörvény is hivatkozik).

Ezzel párhuzamosan azonban a 8.§ (1) bekezdés "d" pontjának megfelelően az adózás előtti eredményt növeli a társasági adóalap megállapítása során, az a költségként, ráfordításként elszámolt, az adózás előtti eredmény csökkenéseként számításba vett összeg - ideértve az immateriális javak és tárgyi eszközök értékcsökkenési leírását is -, amely nincs összefüggésben a vállalkozási, a bevételszerző tevékenységgel, különös tekintettel a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény 3. számú mellékletben rögzítettekre. A hivatkozott mellékletben pedig, a nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségként nevesíti a jogalkotó az elévült, valamint a bíróság előtt nem érvényesíthető követelést.

Így az elévült, valamint a bíróság előtt nem érvényesíthető követelések értékvesztésének megjelenése az adóalapot csökkentő tételek közt csak .technikai jellegű (számvitelileg csökkenti, az adótörvény szempontjából viszont növeli az adózás előtti eredményt), adókihatása nincs.

Az Országgyűlés 2010. február 26-án fogadta el az egyes pénzügyi tárgyú törvényeknek az Új Polgári Törvénykönyv kapcsán szükséges módosításairól szóló **2010. évi XII. törvényt**. Ennek egyik legfontosabb eleme az a 2010. május 15-től hatályos előírás, mely szerint a **külföldi társaságoknak adott ingyenes juttatások** az adóalaphoz nem vonható ráfordításnak minősülnek a juttató magyar társaság számára, akkor is, ha a céllországgal Magyarországnak van a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye.

2010-től változik az iparűzési adó bevallása és befizetése!

2010. január 1-től a helyi iparűzési adóhoz kapcsolódó hatásköröket az APEH gyakorolja. Ez azt jelenti, hogy a 2010. január 1-től kezdődő adóéveket érintően illetékes az állami adóhatóság az iparűzési adó beszedésében, nyilvántartásában, a bevallások fogadásában.

Így - például – a tevékenységüket 2009. december 31-ét követően megszüntető adózók esetében is, a 2010. január 1.-vel kezdődő időszakot érintően már az APEH az illetékes.

©Sinka Jánosné, 2010.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu |

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

A **helyi iparüzési adóról** szóló bevételeket úgy kell benyújtani, hogy azt egyrészt vállalkozás szinten, másrészt települési önkormányzatonként kell kitölteni: ettől az évtől a **1044. számú bevallásban** kell az adóalanyoknak számot adni kötelezettségükről, székhelyük és telephelyük megbontásában. A helyi iparüzési adóbevallás benyújtásának határideje fő szabály szerint továbbra is az **adóévet követő év május 31-e**.

Ha az adóalany gazdasági tevékenységét olyan önkormányzat illetékességi területén végzi, ahol székhellyel illetőleg telephellyel nem rendelkezik, akkor **ideiglenes jellegű** az iparüzési tevékenysége. Az ideiglenes jellegű iparüzési adó anyai bevételeit az adóköteles **tevékenység végzésének utolsó napján** köteles benyújtani az állami adóhatósághoz.

A helyi iparüzési adó **előlegével** és az **adóelőleg kiegészítésével** kapcsolatban is lesz ezentúl **bevallási kötelezettség!**

A **1045. számú bevalláson** azok az állandó jellegű iparüzési tevékenységet végző adóalanyok teljesítik adóelőleg bevételeiket, akik a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény szerint az önkormányzat illetékességi területén az adóév közben **kezdő, valamint átalakulással létrejött vállalkozók**. Abban az esetben is e bevallást kell alkalmazni, ha az önkormányzat az adó első alkalommal vagy év közben vezeti be.

A **1046. számú bevallást** első ízben - a társasági adó, az energiaellátók jövedelemadója, valamint a helyi iparüzési adóról - a 2010. január 1-jét követő adóelőleg kiegészítési időszakra vonatkozóan kell majd benyújtani. A Htv. alá tartozó adóalanyok esetében, annak a Tao. tv. hatálya alatt álló kettős könyvvitelt vezető vállalkozónak kell helyi iparüzési adóelőleg-kiegészítési kötelezettségének eleget tennie, amelynek az adóévet megelőző adóévben az **50 millió forintot meghaladja** az éves szinten számított árbevétele, azaz, amely vállalkozás a társasági adó feltöltésre kötelezett, azt e kötelezettség a helyi iparüzési adóval kapcsolatban is terheli.

Az e körbe tartozó adóalanyoknak az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig kell bevallani és megfizetni a várható adója 90 százalékát.

A vállalkozóknak a helyi iparüzési adóra a **2010. március hónapjának 15. napjáig esedékes előlegrészletet még** az önkormányzati adóhatóság által korábban kiadott fizetési meghagyás alapján, **az önkormányzati adóhatóság által megjelölt pénzforgalmi számlára** kellett most március 15-én még megfizetni. **Bevallást benyújtani májusban kell utoljára az önkormányzatnak, a 2009. adóévről.**

A 2010. január 1-jét megelőző időszakra vonatkozó bevallást vagy önellenőrzést valamennyi adózói körbe tartozónak még az illetékes önkormányzati adóhatósághoz kell benyújtania, az önkormányzat által rendszeresített bevallási formátumban.

Megszűnik az alkalmi munkavállalói könyv!

Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2009. évi CLII. törvény 2010. április 1-én lép hatályba (a törvény kihirdetésére a Magyar Közlöny 2009. december 28-án megjelent 192. számában került sor), és ezzel egyidejűleg hatályát veszti a kérdést korábban szabályozó 1997. évi LXXIV. törvény.

Az alkalmi munkavállalói könyvvel (AM) történő foglalkoztatás 1997 óta ismert és alkalmazott alternatívája az idény – és alkalmi jellegű, rövid időtartamú foglalkoztatásnak. A jogszabály életbelépése óta eltelt több, mint tíz év alatt számtalan támadás érte ezt az atipikus foglalkoztatási formát: évek óta napirenden volt az AM könyves foglalkoztatás szabályainak szigorítása, az ehhez kapcsolódó sorozatos visszaélések miatt. Idén április 1-től megszűnik az alkalmi munkavállalói könyv, azonban úgynevezett egyszerűsített foglalkoztatás keretében továbbra is lehetőség lesz alkalmi munkavállalót foglalkoztatni.

Az alábbiakban áttekintjük az egyszerűsített foglalkoztatás új szabályait.

Egyszerűsített foglalkoztatás keretében **munkaadó** lehet:

- természetes személy kizárólag *háztartási munka* esetében,
- kiemelkedően közhasznú szervezet bármely feladat esetében,
- vállalkozó, őstermelő mezőgazdasági és idegenforgalmi idénymunka esetén bármely feladatra, valamint
- alkalmi munkára.

Fentiekkel kapcsolatban meg kell ismernünk néhány, a törvény értelmezése és alkalmazása szempontjából fontos fogalommal:

- **háztartási munka:** természetes személy munkáltató által létesített, kizárólag a maga és háztartásában vele együtt élő személyek, továbbá közeli hozzátartozói mindennapi életéhez szükséges feltételek biztosítására irányuló munkaviszony,
- **mezőgazdasági idénymunka:** a növénytermesztési, erdőgazdálkodási, állattenyésztési, halászati ágazatba tartozó olyan munkavégzés, amely az előállított áru vagy a nyújtott szolgáltatás természete miatt - a munkaszervezés körülményeitől függetlenül - évszakhoz, az év adott valamely időszakához vagy időpontjához kötődik, feltéve, hogy azonos felek között a határozott időre szóló munkaviszony egybefüggő időtartama nem haladja meg a harmincegy napot, egy naptári éven belül pedig a kilencven napot,
- **növénytermesztési idénymunka:** külön jogszabályban meghatározott egyes növénytermesztési termékek termelésével összefüggő mezőgazdasági idénymunka és a megtermelt növénytermesztési termékek a munkáltató saját gazdasága területén történő anyagmozgatása, csomagolása, azzal, hogy az azonos felek között a határozott időre szóló munkaviszony egybefüggő időtartama a 2. ponttól eltérően a harmincegy napot

©Sinka Jánosné, 2010.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu |

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

- meghaladhatja,
- **idegenforgalmi idénymunka:** a kereskedelemről szóló törvényben meghatározott kereskedelmi jellegű turisztikai szolgáltatási tevékenységet folytató munkáltatónál végzett idénymunka,
- **alkalmi munka:** a munkáltató és a munkavállaló között
 - a) legfeljebb öt egymást követő naptári napig, és
 - b) egy naptári hónapon belül legfeljebb tizenöt naptári napig, és
 - c) egy naptári éven belül legfeljebb kilencven naptári napig létesített, határozott időre szóló munkaviszony.

Nem létesíthető egyszerűsített foglalkoztatási jogviszony olyan felek közt, akik között a szerződés megkötésekor már **az Mt. szerinti munkaviszony áll fenn**. Azaz meglévő munkaviszony nem alakítható át egyszerűsített foglalkoztatássá.

Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény – a korábbi rendelkezésektől eltérően – csak azokat az előírásokat rögzíti, amelyeket a Munka Törvénykönyvéből *nem* kell alkalmazni. Munkajogi szempontból e foglalkoztatás alapelve az, hogy a foglalkoztatás egyszerűsített módja nem járhat azzal a következménnyel, hogy a munkavállaló jogai sérülnek, illetve ne illesse meg munkajogi védelem. Ezért a törvény csak ott és annyiban tér el az Mt. szabályaitól, amennyiben az a tevékenység jellegéből következik. Így például nem értelmezhetőek az egyszerűsített foglalkoztatás esetében az Mt, távmunkára, kiküldetésre, betegszabadságra, munkaidő-kedvezményre, kirendelésre vonatkozó szabályai.

Viszont a munkavállalót a Munka törvénykönyvében rögzített alapszabadság megilleti, ha a bejelentett foglalkoztatás meghaladja az egybefüggő 5 napot.

Fontos, hogy egyszerűsített foglalkoztatás keretében **harmadik országbeli állampolgár** – kivéve a bevándorolt vagy letelepedett jogállású személyeket - kizárólag mezőgazdasági idénymunkára, valamint háztartási munkára alkalmazható.

Az **egyszerűsített foglalkoztatási jogviszony** a törvény 1. számú melléklete szerinti tartalommal kötött **munkaszerződéssel jön létre**.

A munkaszerződésnek - az érintett felek adatain kívül – a törvény által előírt kötelező elemei vannak, úgymint az egyszerűsített munka jellege (például idénymunka), munkakör, munkaidő, a munkavégzés helye, személyi (bruttó) alaplábér, stb. meghatározása.

A munkaszerződést az egyszerűsített foglalkoztatás esetében is **írásba kell foglalni, ha a jogviszony eléri vagy meghaladja az öt napot**.

Kivétel e tekintetben a **növénytermesztési idénymunka**, mivel az ilyen jellegű munka esetében csak akkor kötelező az írásban megkötött szerződés, ha

- azt a munkavállaló kéri, vagy
- a foglalkoztatás egybefüggő időtartama a **harminc napot meghaladja**.

Ha a határozott időre szóló munkaviszony **öt napnál rövidebb** időre szól, nem kötelező a munkaszerződés írásba foglalása, de a bejelentésre vonatkozó előírásoknak ebben az esetben is eleget kell tennie a munkaadónak.

Ha a munkaszerződést nem kell írásba foglalni, akkor a törvény 2. számú mellékletében meghatározott **jelenléti ívet** kell a munkaadónak vezetnie. Ezt a munkavállalónak a munkavégzés megkezdésekor és befejezésekor is alá kell írnia.

©Sinka Jánosné, 2010.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu 1

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

A jelenléti ív foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges jognyilatkozatnak minősül: a munkavállaló azzal, hogy a munkavégzés megkezdésekor aláírja azt, a munkaviszony létrejöttét tanúsítja. A munkáltató a jelenléti ív egy példányát köteles átadni a munkavállalónak a munkavégzés befejezésekor, míg a másik példányt **a tárgyévet követő ötödik év végéig köteles megőrizni.**

Fontos, hogy a jelenléti ív **szigorú számadású nyomtatvány.** A jelenléti ív szabályszerű kitöltésével a munkaadó az Mt. 140/A. §-ában részletezett munkaidő-nyilvántartási kötelezettségét is teljesíti.

A munkaadó az illetékes elsőfokú adóhatóságnak köteles a munkavégzés megkezdése előtt **bejelenteni** munkavállalóját. Kivétel a növénytermesztési idénymunka, mely esetében a bejelentési kötelezettséget a tárgyhónapot követő hó 12. napjáig kell teljesíteni.

A munkaadó választása szerint a bejelentést teljesítheti

- elektronikusan a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül,
- háztartási, illetve növénytermesztési idénymunka esetében telefonon,
- 2010. július 1-től mobiltelefonon.

Bevallási kötelezettségének a munkaadó a 1008-a bevallás kitöltésével elektronikus úton, illetve papír alapon tesz eleget. Ha a munkaadó csak olyan munkavállalókat alkalmaz, akik után 30 százalékos közterhet kell fizetnie- és egyébként nem kötelezett havonta elektronikus bevallás benyújtására- , akkor a bevallását beadhatja évente egyszer, a tárgyévet követő év január 12. napjáig elektronikus úton, illetve papír alapon.

A munkaadónak közteher-fizetési kötelezettségét, illetve adóelőleg-fizetési kötelezettségét a tárgyhót követő hó 12. napjáig kell az adóhatóság felé teljesítenie.

Az egyszerűsített foglalkoztatás keretében munkát vállaló személlyel kapcsolatos **személyi jövedelemadó – és járulékfizetési kötelezettségekre** - az Mt. szerint munkaviszonyban foglalkoztatottakkal azonos módon – főszabályként az SZJA-törvény (1995. évi CXII. törvény), illetve a Tbj.-törvény (1997. évi LXXX. törvény) rendelkezéseit kell alkalmazni.

A főszabálytól eltérően egyes kedvezményezett tevékenységek - mint például a mezőgazdasági idénymunka, a növénytermesztési idénymunka - esetében speciális adó- és járulékfizetési szabályok szerint kell eljárni. Ez azt jelenti, hogy a munkáltató az egyszerűsített foglalkoztatásra irányuló jogviszony keretében kifizetett **nettó munkabér harminc százalékának megfelelő közterhet** fizet (jövedelemnek a kifizetett nettó munkabér száz százalékát kell tekinteni).

A közteher megfizetésével a munkáltatót nem terheli

- társadalombiztosítási járulék,
- szakképzési hozzájárulás,

©Sinka Jánosné, 2010.Bp., www.sinkatax.hu, www.adocommando.hu, www.adokommando.hu 1

Mivel a Hírlevélben, illetve a weboldalon, a letölthető dokumentumokban található írásokat, táblázatokat ingyenesen bocsátom rendelkezésedre, kérem értesíts, ha más **fizetős** szakmai anyagban, változatlan formában találkozol velük!

- egészségügyi hozzájárulás,
- adóelőleg-levonási kötelezettség.

A munkavállalónak nem kell fizetnie

- nyugdíjjárulékot (magánnyugdíjpénztári tagdíjat),
- egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot,
- egészségügyi hozzájárulást,
- személyi jövedelemadó-előleget.

A magánszemélynek a kedvezményezett foglalkoztatásból származó jövedelméről **bevallást sem kell benyújtania, kivéve, ha**

- az egyszerűsített foglalkoztatásból származó jövedelme meghaladja az évi 840 ezer forintot,
- az egyszerűsített foglalkoztatásból származó jövedelmén (és adóterhet nem viselő járandóságán) kívül más, adóbevallási kötelezettség alá eső jövedelme is volt,
- külföldi.

A munkáltatónak egyáltalán nem kell közterhet fizetnie, ha a munkavállaló egy másik tagállamban biztosított, és e tényről igazolással rendelkezik

Ha a munkáltató legfeljebb évi tízezer munkaórában növénytermesztési idénymunkára alkalmaz munkavállalókat, élhet azzal a lehetőséggel, hogy a tárgyév július 12-éig egy összegben **közteherelőleget** fizet. E választásnak feltétele az is, hogy a munkaadó a foglalkoztatás megkezdése előtt, de 2010-ben legkésőbb július 12. napjáig – 2010-től pedig május 15. napjáig - az adóhatóságnak e tényről bejelentse.

A közteherelőleg összege a közteherelőleg-alap (az ennek megállapítására vonatkozó jogszabályt még nem hirdették ki) tizenkét százaléka.

A közteherelőleg alapját majd a munkáltató által meghatározott termőterületre eső, a külön jogszabályban meghatározott (ennek kihirdetése nem történt még meg) , az adott növénytermesztési idénymunkára fajlagosan megállapított munkaidő-szükséglet és a munkavállalónak egyéb jövedelem hiányában kifizethető (nettó), külön jogszabályban meghatározott kötelező legkisebb munkabér, illetve - ha a munkavállalót megilleti - garantált bérminimum szorzataként kell majd meghatározni.

A befizetett közteherelőleg és a ténylegesen fizetendő közteher különbözetét a munkáltatónak a bevallással egyidejűleg meg kell fizetnie, illetve a többletet a bevallással egyidejűleg - amennyiben külön jogszabály szerint igazolja, hogy a munka elvégzésére elháríthatatlan külső ok miatt nem került sor - visszaigényelheti, vagy nyilatkozata szerint az állami adóhatóságnál nyilvántartott más tartozásra átvezettetheti. Az adóhatóság a többletnek a munkáltatót terhelő köztartozás levonása után fennmaradó részét a bevallásra nyitva álló határidő utolsó napjától számított harminc napon belül utalja vissza.

Az egyszerűsített foglalkoztatással kapcsolatban, ha az általános szabályok szerint kell a járulékokat megfizetni, akkor a magánszemély **teljes körű biztosítottként** a társadalombiztosítás

valamennyi ellátására jogosult. Ekkor a munkaadó 2010. április 1-től az egyszerűsített foglalkoztatás keretében foglalkoztatott dolgozója után 27 százalékos mértékű társadalombiztosítási járulékot köteles fizetni. A munkavállaló pedig köteles 7,5 százalék egészségbiztosítási – és munkaerő-piaci járulékot, 9,5 százalék nyugdíjjárulékot (magánnyugdíj-pénztári tag esetében 8 százalék tagdíjat és 1,5 százalék nyugdíjjárulékot) köteles fizetni.

Ha a foglalkoztató 30 százalékos mértékű közteher megfizetésére kötelezett, akkor a foglalkoztatott magánszemély **nem minősül** társadalombiztosítási szempontból **biztosított**nak, és csak baleseti egészségügyi szolgáltatásra, nyugellátásra, valamint álláskeresési ellátásra jogosult.

Mivel ebben az esetben a magánszemély nem biztosított – kivéve, ha egyéb jogcímen jogosult az egészségügyi ellátásra, például gyermekgondozási segélyben részesül, vagy van az Mt. szerinti munkaviszonya is - , **egészségügyi szolgáltatási járulékot** (havi 4.950,-Ft, illetve napi 165,-Ft) köteles fizetni.

Kellemes húsvéti ünnepeket és varázslatos tavaszt kívánok minden

Kedves Olvasómnak!